

ЕДИНЪ БРОИ
10 ст.

ВЪСТН ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОИ
10 ст.

ИЗЛИЗА ПОНЕДЪЛНИКЪ, СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ за България: 7 лв. шестмесечно; за странство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за кв. см. — Всичко що се отнася до в-ка се адресува: До дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Рекламини не се връщатъ назадъ.

Единодушието въ Четворния Съюзъ. — Мизерията въ Молдова и Русия. — Трагедията на малките държави. — Кюстенджанското пристанище. — Русия република. — Демократизмътъ въ Германия и Съединенитъ Щати. — Новиятъ руски кабинетъ. — Добруджанци и Царската.

М-ръ Хр. С-й-въ

(Е.-Джумая)

Единодушието въ четворния съюзъ.

На една поздравителна телеграма отъ тази година отъ Главнокомандующия на Действующата армия, германскиятъ императоръ е отговорилъ: „Отъ гордо задоволство поглеждамъ азъ назадъ въ прѣминалата година на Моя животъ, пълна съ дѣла на съюзнитъ армии, извършени рамо до рамо въ вѣрно братство по оръжия. Сяко и въ бѣдни врѣмена нашитъ войски съ Волята помощъ ще унищожаватъ надеждитъ на враговетъ ни и ще обвизатъ съ побѣда своитъ знамена. Това е моята твърда увѣреностъ“.

Братството, единодушието и единонслието въ съюзнитъ държави даруваха побѣдитъ въ днешната кръвопролитна война. Великитъ народи дължатъ прѣуспѣването си на единението, единодушието. Единството на науката, единонслието създаватъ твърдата, трайна култура, отъ която изниква моралното, идейното единение. Моралътъ насажда твърдитъ граждански и военни добродѣтели, необходими за мирно-врѣмения националенъ развой и за бойното прѣуспѣване на въоръжения народъ въ случай на война. Като слѣдва проявитъ на велики героизми, самопожертвования и самоотвержености, съ твърдо единонслие, единодушие обединява масата и създава неразрушимия блокъ, който безусловно наниса поражения. Стратегията и тактиката изискватъ пълно единонслие и единодушие. Въоръжената сила само тогава може да достигне великото си прѣдвизначение, когато въ устройството ѝ сж прокарани: единонслие въ гледищата, единодушие въ стремленията и задружностъ въ дѣйствиата. Военната наука е въздигнала тия максими въ доси к само тогава тя прѣдполага побѣдата, когато тѣ твърдо царятъ въ въоръженитъ народи.

Колосалното значение на единонслието и единодушието се вижда въ Германия и у насъ.

Съгласението отъ десетилѣтния (разчиташе, че силно развитата германска социал-демократична партия ще прояви надлежното разлагающе влияние върху усѣбнитъ упражненіе на еллитния германски милитаризмъ. Съ затаенъ духъ Съгласението очакваше разединението на германски народъ при обявяването на войната. Но въ първитъ дни на кървавата борба то се разочарова въ надеждитъ си. Въ първия мобилизационенъ день изгубна пълното единодушие, единонслие и хармония въ общественитъ класи. Въ най-крѣвопролитнитъ сражения воеваха въ стрѣлковитъ верни пролетарията, буржуата, приида, графа и императорскитъ синъ. Цѣлата социал-стическа парламентарна група единодушно гласува гражданскитъ военни кредити,

Съгласението очакваше и у насъ възбужданіе, слѣдѣйки мирно-врѣмениятъ на партийни борби. Но то незнае, че у насъ тѣ сж признакъ на общественна живеещостъ. Както и се очакваше, съ обявяването на войната, единодушието обедини всичкитъ на партийни групи. Цѣлокупниятъ български народъ почна борбата съ безпримѣрно единодушие. Паметни сж изявилията на съгласението: „Ние свивае партийнитъ си знамена, за да застанеъ подъ знамето на българскитъ идеали“. „Днесъ не може да се говори за никаква оппозиция“. „Еднажъ избранъ нѣтъ, трѣба да се слѣдва до кракъ“. „Когато говорятъ тоно-

ветъ, партийнитъ трѣба да мълчатъ и да направятъ отъ своя страна всичко, за да могатъ гърнежитъ на топоветъ да се увѣнчаатъ съ успѣхъ“ и др.

Такова е единодушието и въ Австро-Унгария и Турция.

Единитно историческо минало, еднакви национални качества, общи политически, културни и икономически интереси, еднакви обективни свързватъ държавитъ отъ съюза съ неразривни материални и духовни връзки. Въ вътрѣшния битъ и на бойнитъ полета царятъ безупрѣчно единонслие, единодушие и пълна хармония. Въ съюзния печатъ нѣма и отенѣкъ на пѣкакви разногласия, раздори и упрѣци. Пълно единодушие сжествува въ общества, армитъ и управляющитъ кръгове. Пълно сърдечно братство цари навсѣкѣдъ. Благодарение на братството, единодушието и единството въ цѣлитъ и фронтетъ, съюзътъ увѣнча на всежѣдъ оръжието си съ успѣхъ.

Днесъ неразрушимото братство е още по-твърдо, понеже е осветено съ кръвта на съюзнитъ народи въ задруженъ борба за общи идеални цѣли.

Добруджанци, орете и сѣйте! Не оставайте незащита ни пѣла земя. Трябва да имаме изпалнитъ най-добри въшми дълги, къмъ героитъ, които сега при устиата на Дунавъ бранятъ непоколебимо свободата на нашата родина.

Военни новини.

Манедсиски фронтъ. 17.IX. По Червената стѣна и сѣверно отъ Битела отъ врѣме на врѣме артилерийскитъ огнь ставаше по-оживенъ. Въ началъ на Черна успѣшни разузнавателни нападения отъ наша страна по неприятелскитъ окопи. Южно отъ Дойранъ, оживенъ артилерийски огнь. По останалата частъ отъ фронта сѣверно слаба бойна дѣйностъ.

19.IX. По Червената стѣна и сѣверно отъ Битела утѣренъ обезпокоителенъ огнь. Въ завоя на Черна отъ врѣме на врѣме оживенъ артилерийски и миенитъ огнь Между Вардара и Дойранското езеро доста силенъ артилерийски огнь. По сѣверния склонъ на Круша планина, при с. Аюбузалакъ, съ огнь бѣше разпрѣснато едно английско конно отѣделение, отъ което заловихме нѣколко плѣнници. По останалата частъ отъ фронта, слаба бойна дѣйностъ.

Ромѣнски фронтъ. 17.IX. По Тулча и при Галацъ редѣтъ артилерийски огнь.

18.IX. Ромѣнскитъ, слѣдъ силна артилерийска подготовка, прѣдприеха нѣколко атаки, западно отъ Серетъ при Варшита и Мунчелулъ, които бидоха съ голѣми загуби отбити. Въ устието на р. Рибникъ при едно наше прѣдприемане вземахме плѣнници.

19.IX. Западно отъ Искча, редѣтъ артилерийски огнь.

Руски фронтъ. 18.IX. По завоя Люккъ, по долното течение на Сѣрукъ и въ планинитъ източно отъ котловината на Кездахашерой неприятелътъ се показа поживъ откопото въ послѣдното врѣме.

Английски фронтъ. 18.IX. Въ Фландрия англичанитъ повториха сѣщо и вчера силнитъ артилерийски огнени урагани въ нѣколко сектори между гората Хатухостеръ и Лисис. Послѣдѣка сато малки пѣхотни схватки при които английскитъ нападателни отѣделения бѣха навсѣкѣдъ отблъснати. Нашата артилерия води съ пълна сила борбата противъ неприятелската батарея. Между канала Ла Басе и Ланетъ, както отъ Сома до Оастъ, оживена бойна дѣйностъ.

Французки фронтъ. 18.IX. По дѣлитъ страни на шосето Лансъ-Соасиъ и по дѣсния брѣгъ на рѣката Маасъ артилерийската дѣйностъ врѣменно достигна значителна дѣйностъ. На нѣколко мѣста се развива пат-

раулни схватки прѣдъ позицитъ, успѣшни за насъ. Западно отъ Априлсо штурмови отѣделения при едно настѣпление къмъ французскитъ позиции, се завърнаха съ плѣнници.

Италиянски фронтъ. 18.IX. На Изонцо прѣзъ деня силенъ артилерийски бой. Привечеръ противникътъ атакува три пати безуспѣшно южно отъ Бодлески. На сѣверозападния склонъ на Монте санъ Габриеле Хонведски части при едно настѣпление въ неприятелски окопи вземаха плѣнници и митраози.

Д-ръ Ив. Пенаковъ.

Кюстенджанското пристанище.

II

Извѣстиятъ турски изтѣшественикъ Еолия намира въ 1651 г., града Кюстенджа два пати по малкъ отъ познатитъ днесъ българско село Кара харманъ, и около десетина пати по малкъ въ сравнение съ Малгалия, който градъ притежавалъ 300 дюкани и 300 магазини за храна, докато въ Кюстенджа имало 40—50 магазини и едва нѣколко дюкани. Но за самото пристанище авторътъ не дава никакво указание.*)

Въ 1800 год. Peyssonet счита пристанището за малко несигурно, а когато гѣтъра е по-силна, корабитъ съ голѣма мъжа могатъ да останатъ въ него**). Споредъ Моатке, слѣдъ 1829 г. пристанището е дълбоко една около 7 сажени и съвършено изложено на южнитъ вѣтрове. Само единъ малкъ брой дребни кораби могатъ да хвърлятъ тамъ котва. Градътъ, който прѣди войната броелъ 2000 души жители, сега ималъ едва 40 обитатели клѣн***).

При посѣщението си въ 1839 г. сѣщиятъ авторъ въ своитъ Briefe über Türkei пише, че пристанището е почти засипано и запустено отъ лѣста, когато турскитъ кораби хвърлятъ въ него отъ стотини години. Въ 1850 год. И. Ионеску*) установява сѣщето послѣствие, което прави корабитъ да не влизатъ въ пристанището. Варненскитъ грѣцки консулъ А. Панадопуло Вретост, който печата своята кнѣпа въ 1857 г., почито свѣдѣния датиратъ отъ прѣди войната, говори, че населениятъ съ 3000 души градъ притежава едно малко пристанище, въ което сиратъ нѣколко кораба за да натоварятъ жито и вѣлна**). Нѣколко години по-рано, F. E. P. masle намира, че вътрѣшния факта, какво територията на Кюстенджа е една отъ най-плодороднитъ съ жито области на България и голѣмо число кораби тоарятъ тамъ храна за продоволстването на Цариградъ, пристанището е доста лошо и не прѣдставлява никакво убѣжище за мореплаването*) (сѣдъ кримската война послѣствието на града е още по-сромно. Споредъ Вазаъ он i Кюстенджа, както всичкитъ турски градове на Добруджа, не е осѣлѣнъ една грамада отъ развалини, скорушки, димѣщи още, оставени отъ казакитъ при оттеглянето имъ. Всичко таѣ е съборено и избѣрано, опустошено, стромено, ступено**).

Многобройнитъ разрушаванія на града сж повлияли, разбира се, и върху пристанището, което бѣ останало отъ врѣмето на българското владичество, когато туѣ имаше гевуезки търговски центъръ. Английската компания „Danube and Blacksea railway Comp. Ltd“

*) Вижъ въ въ Hammer-Histoire l'Empire Ottoman. 1854 г. томъ XVIII.

**) Traité sur le commerce de la Mer-Noire. II. стр. 159.

***) Der Russisch-Türkische Feldzug im 1828 und 1829, II изд стр. 79. Френски прѣводъ отъ Demmle. 1854 г., стр. 37.

*) Excursion Agricole, сѣщо ромѣнски прѣводъ, издаденъ въ 1879 г.

*) André Papadopoulos-Vrelos — La Bulgarie ancienne et moderne. 1856. Петербургъ. стр. 187.

*) Etude sur le commerce au moyenage, commerce dans la mer-Noire. Парижъ. 1848. стр. 216.

*) De Bazancourt. L'Expedition de Crimée. Парижъ 1857 г. т. I стр. 130

построен в 1850 г. надъ развалините надъ старото, едно ново пристанище, отговорило на състоянието на корабостроенето въ това време, както на евентуалния трафикъ. Двадесет години, обаче, по-късно това пристанище вече не отговаря нито на новото положение на корабостроенето, което въвежда единици съ по-голям тонаж, нито пък бѣше въ състояние да задоволи цѣлия трафикъ когото държавните възможности да отправятъ прѣзъ Кюстенджа. Английското пристанище притежаваше едва 200 метра кей, който обграждаше една външна частъ отъ 4 хектара. Защитено отъ морето съ остатъците на старото пристанище и съ единъ дигъ—вънломъ отъ 200 метра, когото влязатъ отъ югъ прѣхвърляха, пристанището бѣше тъй тѣсно, че при лошо море влизането въ него биваше истински опасно. Малко и открито на вълненията, то се затрупа постоянно съ пясък и дълбочината му ставаше недостатъчна за по-големите параходи. Затова повечето пати параходите допъхваха товара си вънъ отъ него, като си служатъ съ жанди и маупи.

Даме и за износъ само на земеделскитъ продукти на Добруджа, при растияния тонаж на параходите английското пристанище бѣше недостатъчно, като тѣсно плитко и неудобно. Пристанището при това не притежаваше почти никакви технически приспособления за товарене и разтоварване, а всичко се вършеше съ човѣшки трудъ.)

Политическата потребностъ си послужи съ недостатъците на старото пристанище, за да създаде едно пристанище отъ значителна величина.

Главниятъ инженеръ на Дунавската европейска комисия Martiey е натоваренъ да прѣдстави проектъ за увеличаване на Кюстенджанското пристанище, и такъвъ е внесенъ въ 1881 г. за стойностъ 21½ мил. лв.

Консултирани съ слѣдъ това различни европейски знаменитости, и едва въ 1893 г. проучваната сѣ готова и постройката е отдадена подъ търгъ, а е привършена съ тържествено откриване на 27 септември 1909 год.

Цѣлата повърхностъ на пристанището е 192 хектара, въ които се съдържа повърхността на самитъ басени отъ 60 хектара, тази на разнитъ платформи и 14 хектара е водната площ при входа на пристанището, т. е. заключена между южния и външния вънломъ, гдѣто въ случай на нужда кораби могатъ да се подслонятъ съ свѣрхитъ вѣтрове.

Пристанището е строено навѣтръ въ морето, като сѣ правени даже нѣкои изкуствени засипвания, за да се добие платформата гдѣто сѣ построени силозитъ и много други пристройки.

Стѣнитъ—вънломи, дигове, които обграждатъ пристанището отъ югъ морето сѣ три:

1. Външниятъ и най-важенъ вънломъ, дълъгъ 1377 56 метра по направление отъ свѣрхъ къмъ югъ, защитява пристанището отъ свѣрхитъ и западни вѣли. При основата си е широкъ 44 метра, на морското ниво е широкъ 11 м., построенъ е отъ блокове и апроксименти, и е високъ 7 80 м. надъ нивото.

2. Южниятъ дигъ, дълъгъ 1496 77 м., по посока приблизително отъ западъ къмъ изтокъ.

3. Входниятъ вънломъ, перпендикуларенъ на външния и построенъ на 400 м. отъ неговия юженъ край, е 119 20 м. дълъгъ. Той заедно съ южния вънломъ защитяватъ пристанището отъ южнитъ вѣли, като оставятъ единъ входъ за кораби, широкъ 160 70 метра.

Въ ограденото отъ тѣзи вънломи пространство отъ 60 хектара сѣ наредени пристанищнитъ кейове съ 6420 м. дължина, на брой десетъ. Начинава отъ прѣсичането на входния дигъ съ външниятъ, тѣ сѣ слѣднитъ: 1. Кей за военната флота и ромънскитъ морски параходи, дълъгъ 744 м.; 2. Кей на насипа за петнишки параходи, отъ 520 м.; 3. Кей за старото пристанище—за колетна служба, отъ 270 м.; 4. Свѣрхниятъ кей за колетни, тежки материали и житни храни—500 м.; 5. Кей прѣдъ силозитъ—337 метра; 6. Кей на насипа за храни и добитъкъ, 1196 м.; 7. Кейовѣтъ на басина за поправка на параходи и за подслонъ на

Върху всичко това Baron D'Hogguer — Reuseigneurs sur la Dobroudja. 1879.

пристанищнитъ параходчета и пр. отъ 365 м.; 8. Кейовѣтъ на насипа за дърва и материали, 948 м.; 9. Кейовѣтъ на насипа за ваглища отъ 514 м.; и 10. Кейовѣтъ на петролната басина и на неговитъ антебасени, отъ 1398 м.

Ограденото съ вънломи пространство, както въ дѣлѣ, е отъ 60 ха, къмъ които трѣбва да се прибавятъ и споменатитъ 14 ха, образувани отъ най-крайнитъ 400 м. на външния вънломъ и другитъ два тѣзи 60 ха сѣ разпрѣделени на нѣколко басени: 1) Басенъ до края на външния дигъ; 2) Този на старото пристанище; 3) Басенъ за храни; 4) Басенъ за дървени материали; 5) Басенъ за ваглища и 6) Басенъ за петролъ.

Дълбочината на басенитъ е 8 25 метра навсѣкдъ при срдѣно морско равнище, съ изключение на петролната, дълбока 9 25 метра. Най голѣмата промѣна на морското равнище може да прѣдставлява едно отклонение отъ 0 65 см.

Платформитъ, които служатъ за товарене, разтоварване, и гдѣто се намиратъ всички желѣзопътни линии и постройки, е отъ 118 ха, които се простиратъ отъ кейовѣтъ до началото на стрѣмината, на която е застроенъ града.

Отъ цѣлата тази площъ 24 ха сѣ заети отъ платформитъ на разнитъ кейове и служи за товарене и разтоварване; силозитъ, другитъ инсталации за износъ на храни, магазини, желѣзни пътища, петролни резервоари, ателиета и др. пристройки заематъ 63 ха, а 26 ха сѣ свободни за бъдещи постройки или разширения.

Желѣзопътната мѣжа въ пристанището е дълга 60 км., и се свързва съ линията Кюстенджа — Чернавода не само съ стари зигзаги, а и пострѣсно отъ единъ специаленъ тунелъ, построенъ на свѣрхзападната частъ на пристанището, който е струвалъ 4 милиона лева.

Измежду инсталациитъ, прѣдначени за да улеснятъ манипулациитъ на стокитъ въ пристанището, заслужаватъ да се споменатъ силозитъ и петролната инсталация за износъ.

Силозитъ сѣ голѣми и модерни сгради, прѣдначени да улеснятъ складирането, товаренето, пазенето и сортирането на храни, които се прѣдполага да бъдатъ най-важния предметъ за износъ прѣзъ тука. Привършени сѣ три отъ четиритъ волкото сѣ били проектирани, и сѣ построени на специалниятъ кей, къмъ свѣрхзападната частъ на пристанището.

Всѣка отъ тѣзи идентични сгради съдържа 255 силози или отдѣления, които иматъ 33 — 35000 тона вместимостъ, т. е. общата вместимостъ за всичкитъ три магазини е 100000 тона. Всѣка сграда заема 3000 кв. м. площъ, височ. е 51 м. отъ основата, или 45 м. надъ морското равнище. За разтоварване, вагонитъ съ храни пристигатъ въ единъ тунелъ, находящъ се въ самата сграда, разтоварватъ се тамъ механически и се отнасятъ за да сторятъ мѣсто за други вагони. Тунелътъ, който има 6 желѣзопътни линии, побира едновременно 125 празни и 125 пълни вагона, които се движатъ съ електрически локомотивъ.

Силозитъ притежаватъ и една инсталация, което позволява да се прѣнеса храната отъ вагонитъ направо въ парахода, слѣдъ прѣтегляне. Иматъ всѣки по два елеватора за прѣхвърляне храната отъ вагона въ силозитъ, отъ силозитъ да се товари въ парахода, както и да се прѣхвърля отъ единъ силозъ въ другъ, нѣщо което позволява прѣчистване, прѣвѣряване и прикѣсване на хранитъ. Всякаква двигателна сила е електрическа, добивана отъ специална узана.

На кейа прѣдъ силозитъ могатъ да застанатъ едновременно петъ парахода, а наредени въ два реда застанатъ и десетъ.

Цѣлата постройка е отъ армиранъ бетонъ. Всѣка инсталация, на всѣка отъ тритъ магазина, т. е. всѣки отъ двоятъ елеватори и приспособления за товарене, разтоварване, прѣчистване, е въ състояние да прѣхвърля по 150 тона въ часъ, така че въ единъ часъ всѣка отъ тритъ магазини може да патовари въ парахода 300 тона, или въ 10 часа да напълни цѣлъ параходъ отъ 3000 тона. Споменахме, че има и приспособление за товарене направо отъ вагонитъ въ парахода, който могатъ да работятъ самосто-

ятелно, и съ това още по-вече улесняватъ грамадката — теоретично — работа на силозитъ.

Стойността на всѣка инсталация е 5.000.000 лева.

Петролнитъ инсталации сѣ направени за улеснение износа на петролъ и неговитъ деривати, именно, за улеснение приемането, пазенето и товаренето въ специални параходи. Всичкитъ тѣзи инсталации заематъ, за по-голяма сигурностъ въ случай на пожаръ, най-западната частъ на пристанището.

1. Станцията за приемане на петрола е на равнището, а не въ самото пристанище: тя е на 34 м. височина. Състои се отъ шестъ желѣзопътни линии, между които има 4 трайба съ специални уреди за приемане на единъ видъ петроленъ продуктъ: бензинъ, пѣкура, рафиниранъ и дестилиранъ петролъ, отъ гдѣто точността се влиява въ специаленъ резервоаръ. Въ нѣколко минути може да се разтвори цѣлъ трѣтъ отъ вагони-цистерни.

2. Инсталацията за складиране се състои отъ 25 резервоара съ по 5000 кубич. метра вместимостъ, разположени въ пристанището, до тунела, на 3 м. височина отъ морското равнище.

3. Инсталацията за пълнене на параходитъ се състои отъ специални трайби, снабдени съ помпи, които прѣхвърлятъ петрола отъ резервоаритъ въ парахода застаналъ въ специалния басенъ.

За товарене на петрола е прѣдначенъ специаленъ басенъ, който има единъ антибасенъ, дълъгъ 40 метра и който се затвара съ плавающа врата, така че и въ случай на пожаръ въ басена, то пожарътъ остава локализиранъ. Съ тѣзи инсталации въ единъ часъ може да се натовари 200 куб. м. бензинъ или дестилиранъ петролъ, 180 куб. м. рафиниранъ петролъ или 100 куб. м. пѣкура.

Петролната инсталация за разтоварване и товарене струва 800000 лева.

Една специална гара за триаръ, построена на 3 км. отъ града, разпрѣдѣля вагонитъ, прѣдначени за пристанището.

Прѣдвидено е да се построятъ въ пристанището и други приспособления, напр. два басени за поправка на параходи отъ по 100 и 150 м. дължина, една наклонена плоскостъ за поправка на параходи до 2000 тона, гара, митница и др.

До 1909 год. е било изразходвано за постройка на пристанището и на всичкитъ постройки, около 50 000 000 лева.

Изъ чуждия печатъ.

Мизерията въ Молдова и въ Руона.

Специалниятъ кореспондентъ на „Nouvelles Zürcher Zeitung“ телеграфира отъ Яшъ:

Положението въ оная частъ отъ Молдова, която още не е засегната отъ войната, е ужасно. Постояннитъ бунтове и дезертирания на рускитъ войници влиява твърдѣ деморализиращо върху другитъ. Изгладѣлото население не се интересува никакъ отъ военнитъ събития, понеже то се чувствува все повече и повече потиснато отъ рускитъ войски и отъ нуждитъ. Големиятъ дефицитъ сѣ принудили да посочатъ на руския народъ и цѣлъ свѣтъ положението въ Молдова, за да напомнятъ на руското правителство ромънската кауза. Единъ неутраленъ кореспондентъ, който пътуваше отъ ромънския фронтъ за Данин, заявилъ на единъ ромънски вѣстникъ:

Прѣзъ мѣсто пътуване имахъ случай да говоря съ нѣколко ромънски дами отъ най-доброто общество. Господитъ пътуваха съ своитъ отслабнали дѣца прѣзъ Бергенъ и Невкастелъ за Парижъ. Тѣ описваха съ съзми на очи неописуемата мизерия въ Молдова. Тѣ разказаха: „Въ много оскѣни населението е застрашено отъ гладна смъртъ. Тифъ и други епидемии допълватъ мизерията. Отсутствието на муниции и общото униние заставятъ отслабналиятъ отъ гладъ и умора ромънски войникъ да иска по-скорошенъ миръ“.

Господитъ сѣ присѣтствували при подпалването на ромънскитъ петролни извори и сѣ живѣли нѣколко мѣсеца въ Одеса. Тѣ казаха, че животътъ въ Одеса

Дѣтско писмо.

Откарането на татко и вуйчо.

Пиша и плача, че вече година не знамъ нищо за нашия миятъ, сѣжъ и пезамѣнитъ татко и вуйчо. Не знамъ, кдѣ сѣ скитатъ тѣзи наши незабравими хора. Безутѣшно вече година лѣмъ съзми, по съ нито не облекчимъ тѣхнитъ мъки и страдания. Мили мой татко, ти вече година отъ какъ си се раздѣлилъ отъ твоитъ три дѣца и старата си 75 год. майка, която, ти знаешъ, какъ те обича, която денонощно лѣе горчиви слъзи за тебе, и моли Бога да те запази живъ и здравъ. Добри мой, татко, и ти вуйчо, Иване, колко вие сте добри и какво лошо намѣриха у васъ тия власи, проклети отъ Бога и народа, та-ви огаѣноха далечъ отъ насъ, кдѣто не знамъ, какъ прѣкараха цѣла година. У насъ е глухо, много глухо, татко безъ, тебе и вуйча. У насъ само мъки, окания и страдания ще чуешъ. Много е лошо безъ тебъ и вуйча Иване. Тежко ни е, мачно ни е, че не можахме да ви укрѣмъ отъ

власитъ. Но какъ ще ви укрѣмъ отъ тѣзи проклети власи? Власитъ сѣ лоши, похли, жестоки; власитъ сѣ хайдутъ и въобще всичко лошо у тѣхъ е събрано. За тѣхъ трѣбваше Богъ да прати единъ погонъ, за да се изгубятъ всички, че тѣ сѣ голѣма измама, измѣнаха хубавия ми татко отъ къщи. На 14 августъ къмъ 2 ч. татко ми бѣше си легналъ, почиваше, а азъ, братчето ми и сестричето ми си играхме на кукла въ градината. Зачука се на патната врата. Гледаме двама стражари. Уплашени, тихо извикахме на мама, за да не събудимъ милия си татко. Забѣлѣжете, че сѣ страхъ гледаме на тия проклети власи, защото тѣ за хубаво не сѣмѣваха въ българска къща. Мама разтревожена се връща и заприбира нѣкакви таткови книжа, укри ги и докато събуждаше татка ми, спиратъ два файтона прѣдъ насъ. Какво виждаме? Двама стражари, единъ шнониръ и директорътъ на тайната полиция, влизатъ направо въ къщи. Милиятъ ми татко, като чели го глѣдамъ и сега, сънеи не можа да разбере, за какво нахлѣтаха тия некадени гости при него и смутенъ ги запитва, какво има. Директорътъ му каза бърже да се облѣче, че ще го водятъ на сигуранината (тайната полиция), тамъ щѣла да го разпитватъ за нѣщо; когато

на мама стражаритъ казаха, че визита щѣли да прѣватъ на татка ми.

Татко ми, добритъ ми татко, разбра тѣхната измама и не искаше да трѣгне съ тѣхъ. На нѣколко пати директорътъ го повани да се облѣче, и като видѣ татко ми че тѣ сѣ рѣшили да го взематъ, облѣче се и насила го поведоха. Татко се спираше, моляше имъ се да го оставятъ да си прибере нѣкои дрехи, но тѣ продължаваха да го лѣжатъ, че подиръ половинъ часъ ще бъде въ къщи. Татко ги не върнаше, та дори и на патната врата имъ се помоли да го пуснатъ, да си вземе поне джебни кѣрпичи и пардесюто, че бѣше съблѣтъ си лѣтни дрѣхи. Лѣжатъ го, че подиръ малко ще бъде въ къщи. Плачемъ, молимъ се да ни го оставятъ, но тѣ насила го качиха на файтона и само това можахме да дочуемъ отъ сѣжния си татка: „дѣца, не плачете, азъ ще се върна“. Татко, какъ да не плачемъ кайдущи те грабнаха и ти последна цѣлува въ къщи не можа да ни дадеи. Плачемъ, татко и ще платимъ още до твоето и вуйчовото завръщане. Грабнаха те, а ние слѣдъ тебе излѣзохме да те търсимъ, но изъ улицитъ бѣше пусто, глухо, българинъ се не виждаше, сновѣха само закрити файтони и ние не

не поносимъ. Скупотината, неспирниятъ безрецидивъ и войничеството изстопенно са на дневен редъ. Рускитъ войници правятъ всичко, каквото пожелаатъ. Тъ са една истинска тежестъ за населението. Развартува- нитъ по частни къщи войници изнасяватъ хавайки- ти си, надяватъ се редовно, пиятъ дори отъ денатуриранъ спиртъ. Единъ пудъ (163 гр.) дърва струва 10 рубли.

Захарта и чая съвсѣмъ липсватъ. Месо и хлѣбъ много се доставятъ. Работниците не работятъ. Олуги- житъ тиранизируютъ господаритъ си. Най-злѣ- сѣ поставени офицеритъ. Нѣма никаква дисциплина. Господитъ разказватъ за една сцена, на която сѣ присъствували въ единъ спаленъ салонъ, въ който единъ старъ и боленъ генералъ билъ принуденъ да застрѣли единъ войникъ, за да може да си намѣри мѣсто. Господитъ живѣли въ Петербургъ въ ромъската легация. Тѣ забѣлѣвали, че, когато въ легацията по- лучавали черенъ хлѣбъ, войничитъ ядѣли бѣлѣ. Жи- вотътъ въ Петербургъ е твърдъ първенъ, скупотината е непоносима. Единъ бифтекъ струва 10 рубли. Масло не съществува; то се употребява за машинитъ въ Си- биръ.

Господитъ бѣха съвсѣмъ унили. Тѣ провѣлиаха Братината и часа, въ който Ромъния се намѣси въ войната.

Трагедията на малкитъ държави.

Въ уводна статия подъ горния надсловъ „Gazeta Bucurestilor“ въ брой си отъ 11 т. м. оказва малкитъ държави, които воятъ на страната на Съглашенето, ги обвинява послѣдното, че, слѣдъ като ги е измамилъ ги прѣлъстило съ голѣми обещания, сега се отнася съ прѣнебрежителна индиферентностъ къмъ тежката участъ, която ги сполетѣ.

— „Въ най-тежкия частъ — пише вѣстникътъ — Сърбия получи нѣколко телеграми и три италиански парахода, които ѝ прѣдложиха услугитъ си, за да спасятъ сръбскитъ бѣжаци... Въ часа, когато и Ро- мѣния получаваше наказанието си за своята измѣна, Англия ѝ изпрати таланта на полковникъ Томсонъ, за да допѣли и материално нашия мораленъ раз- стромъ. Белгийцитъ още отъ първата година започнаха да дотегаватъ на парижанитъ, а на вралетъ на Сър- бия и Черна-гора се прѣдложи по една вила въ про- винцията... За кралъ Фердинандъ не е намѣренъ още дори единъ хотелъ въ Русия.

Стигната за врата, Португалия най-послѣ издаде манифестъ за война, редактиранъ въ Лондонъ и тик- патъ въ хипотизираниятъ рѣжъ на едно правителство, изгубило правото да дѣйствува по своя воля. Понеже Гърция имаше единъ кралъ, който посегъ да се про- тивопостави на чудоватото задѣлжение да се бие за интереситъ на Англия, малкото кралство бѣ обез- главлено. И защото България не се остави да бѣде из- мамана отъ поклонитъ на убийцитъ — просеци, днесъ Парижъ ѝ отрича правата, които самъ ѝ бѣ призналъ съ едно неблагоприятно обещание... (с.п.)

За да стане Сърбия орджие въ рѣжѣтѣ, които устройва заговоръ противъ свѣтския миръ и трудъ, обѣщава ѝ всичко, върху което може да се претендира въ едно балансно политическо кафене. Понеже по-късно бѣ необходимъ за Съглашенето и живота на България, то не се посѣвни да обѣщае на г-на Радославова онова което сръбитъ не искаха да дадатъ. Когато и крѣвта на Ромъния стана нужна за великитъ просители на съюзни, обещанията, дадени на Сърбия, бѣха лесно от- речени съ признаването на Братиновитъ претенции, слѣдъ като тѣзи обещания бѣха вече окастрени отъ прѣдизвикателното прѣдателство на Италия“.

Добруджанци, казете се отъ прѣдатежи и шипони. Казете се отъ ония, които услужватъ на враговетъ на нашия вѣренъ четворенъ съюзъ!

Добруджанци, разпространявайте вѣст- никъ „Добруджа“

Знаехме вѣдѣ да идемъ, кого да попитаме, на вѣдѣ да тръгнемъ, та се отправихме по дѣритъ на закритатъ фойтона. Вървѣмъ и стигаме най-послѣ прѣдъ затвора, вѣдѣто затварятъ злосторницитъ. Наоколо бѣше много страшно, войници съ щикове пазѣха затвора и всѣка минута съ закрити фойтона пристѣпаха нови затвор- ници, българи. Видѣхъ четирма войници, като дока- раха приятели на татка ми — Димитъръ Господиновъ, прѣдседателъ на училищното настоятелство. Плакахме, молихме се да ни пуснатъ при татка, но жестокитъ власи грубо ни забѣскаха, изпаднаха ни, и ние раз- бити се вървѣхме въ къщи. До вечерята три пѣти хо- дѣхме на затвора, но все едно и също: не пускатъ, блѣскаятъ, подиграватъ се, че днесъ българи имъ трѣб- вало, затова ги и събрали.

Цѣлата нощ не мигнахъ, надъ менъ летѣше ми- лиятъ образъ на сѣмния ми татко и като, че ли чу- ствувахъ неговиятъ гласъ да ми говори: „ти мило дѣте, ти мое Веселе, ще ме избавишъ. Твоитъ съзми ще ме избавятъ“. Не можахъ, татко, да те избавя; ти писа на мама отъ затвора, да се не унавава, да не ходи ни- кадѣ, да не прави никакви постѣпки за освободени- ето ти, но азъ ходихъ, мой мили татко: при кметъ, при

Изъ чужбина

(Съобщения на Н. Т. А.)

Минно възстание въ Сърбия. Вiena. Цензурната секция при главната квартира съобщава: Антантофи- лемитъ в „Газетъ де Лозанъ“ съобщава, сръбското на- селение се разбунтувало на двѣ мѣста противъ ав- стро-унгарскитъ окупационни власти по причина на реквизицията, 3000 сръби били избити. Това извѣстие, естествено, е също тѣй лъжливо, както извѣстието, раз- пространено досежно окупационитъ отъ австро-унгар- цитъ и българитъ сръбски територии.

Подводната война. Берлинъ. Наши подводници сѣ потопили въ сѣвернитъ забранени зони още 17,000 тона.

Бъркотитъ въ Русия. Амстердамъ. Споредъ в. „Те- леграфъ“ на „Таймсъ“ телеграфирани отъ Одеса слѣд- нето: Изглежда, че всички сухопѣтни и морски сили въ южна Русия сѣ готови да поддрѣнятъ врѣменното пра- вительство. Въ Киевъ имало много арестувани. Въ Жя- томиръ били арестувани трима генерали, а въ Елиза- бета били арестувани генералитъ Должинъ и Марковъ, както и началникътъ на кавалерийската школа Въ Рос- товъ на едно голѣмо събрание било заявено, че каза- цитъ ще останатъ вѣрни на врѣменното правителство.

Русия република. Врѣменното правителство издаде слѣдната официална прокламация: Вупгътъ на Корни- лова е потунетъ, но безрецидивъ, което той внесе въ редоветъ на армията и въ страната, е голѣмо. Нова смъртна опасностъ застрашава отечеството и свобода- та му. Вземайки подъ внимание, че трѣбва да се опрѣ- дѣли политическата форма на управление на страната, и като държи смѣтка за единопѣшнитъ и възторжни симпатии къмъ републиканската идея, врѣменното пра- вительство заявява, че политическата форма на управле- ние на Русия е републиканска и обявява Русия за ре- публиканска държава. Слѣдната необходимостъ да се взематъ рѣшителни мѣрки, безъ захтебѣние, за да се възстанови разклатеното управление на държавата, принуждава врѣменното правителство да си даде една пълна властъ и да си постави за главни задачи въз- тановяването на реда въ държавата и възстановяването бойната способностъ на армията. Убѣдено, че само обе- динението на всички живи сили въ страната ще може да извади отечеството отъ трудното положение, въ кое то се намира правителството, ще се постарѣе да се по- тѣли, като, приеме въ редоветъ си прѣдставители на всички политически фракции, и като постави отече- ственитъ главни интереси надъ случайнитъ и частни интереси на партиитъ или държавата. Врѣменното пра- вительство е сигурно, че ще успѣе въ едно твърдѣ бли- зко врѣме да осъществи тѣзи задачи.

Германски отговоръ на Палата 19/IX. Споредъ съобщенията на вѣстницитъ Австро Унгари и Герма- ния на 20 септември ще отговорятъ на палската нота за миръ и ще изпратятъ на палския посланикъ въ Цюрихъ и Висна.

Демократизмътъ въ Германия и Съединенитъ-Щати. Генералитъ директоръ Брюенманъ публикува едно отворено писмо до президента Вилсонъ: „Отъ публич- нитъ Ви рѣчи може да се сѣди, че Вие сте се инфор- мирали върху Германия много лошаво. Азъ познавамъ вашата страна добръ, понеже азъ живѣхъ нѣколко го- дини тамъ и съмъ пропитувалъ почти всичкитъ Щати. Позволете ми да изложя нѣколко различия между ва- шата и моята страна: 1. Въ Германия има всѣки ди- ректно изборно право за парламента и всѣки може чрѣзъ такъвъ директенъ изборъ да бѣде избранъ членъ на народа и на парламента. Въ вашата страна това не е така. 2. Въ Германия всички иматъ еднаква възможностъ да прогресиратъ въ живота, обаче въ ва- шата страна това съсъмъ не е така. 3. Въ Германия господаритъ и работницитъ иматъ еднакви права, — при васъ не е така. 4. Чрѣзъ вносцитъ на работницитъ, господаритъ и държавата Германия плаща инвалидитъ, и ренти, и пенсии на инвалидитъ работници, тѣхнитъ вдовици и сираци — при васъ не е така. 5. Нито въ най-голѣмитъ градове въ Германия нѣма бѣдни квар-

тали — въ вашата държава такива се намиратъ почти всѣки градъ. 6. Въ Германия, погледнато отъ практична гледна точка, нѣма неграмотни, когато въ васъ има много такива. 7. Въ Германия не може да се изразходва нито стотинка държавни пари безъ съгласието на парламента, което дори Канцлерътъ не може да направя съ своята властъ, когато въ вашата държава могатъ да се изразходватъ такива по благоусмотрение. 8. Въ Гер- мания нѣма военна партия, освѣтъ, ако може тѣй да се нарѣче нарохътъ, събрапъ подъ знамената, за такава. Въ Съединенитъ щати има една малка не много силна военна партия, която у васъ наричатъ военна лига. 9. Германия е държава съ демократично устройство, а Съединенитъ щати сѣ на име демократични, но въ дѣйствителностъ — репу- блика съ авторитарно устройство и Вашиятъ президентъ е най-важниятъ самодържавецъ. 10. Въ Германия, дѣй- ствително, всѣки уважава народния избраникъ — Кай- зера. Азъ се съмнявамъ, че това може да се каже за Вашия избраникъ“.

Новиятъ руски кабинетъ. Петроградъ. Г. Некрасовъ е заявилъ прѣдъ единъ редакторъ на „Извѣстия“, че слѣдъ продължителни прѣговори съ разнитъ полити- чески групи, Керенски успѣлъ да състави напълно ка- бинета и далъ имената на всички министри.

Петроградъ. Новиятъ кабинетъ е съставенъ, както слѣдва: министръ прѣдседателъ и главнокомандующъ — Керенски, министръ на външнитъ работи — Терещенко, за вътрѣшнитъ работи Кишинъ, на въпроизводственията Карташевъ, на финанситъ — Вернадски, на търговията — Коноваловъ, на правосѣднето — Налятовитъ, на про- свѣтата — Архангелски, на съобщенията — Ливеровски, на продоволствието — Прокоповитъ, на земледѣлнето — Авксентьевъ, на войната — генералъ Верховски, на ма- рината — адмиралъ Ведеровски, имперски контролоръ — Буришкинъ, на труда — Скобелевъ, на почтитъ — Ни- литинъ и министръ за подпомагане на бѣднитъ — Ефремовъ.

Хроника

Добруджанци и Царицата. Отъ страна на д-во „Добруджа“ и на Централния добруджански народенъ съвѣтъ г. д-ръ Т. Тодоровъ и Драгомиръ Пачовъ на 17 того сѣ положили прѣдъ смъртния ковчегъ на Н. В. Царицата разкошенъ вѣнецъ отъ живи цѣфти съ надписъ: „На любимата Царица — благодарства отъ дълбоко съкрѣщанитъ добруджанци“.

Добруджанскитъ евреи и Царицата. На 17 т. м. еврейскитъ равнинъ въ гр. Бабадагъ е отслужилъ па- нахида за царицата въ мѣстната синагога. Присѣствували всички евреи отъ града. По негова разпорѣба на 17 и 18 т. м. — еврейската нова година — тѣ сѣ въздържали отъ увеселения и сѣ били облѣчени съ просто тъмно облѣкло въ знакъ на трауръ. Старитъ равнинъ Ицкиъ Соломонъ ни заяви, че добруджанскитъ евреи, заедно съ цѣлия български народъ, дълбоко съкрѣщатъ за великата благодарствена. „Добруджанскитъ евреи, каза той, се считатъ вече български граждани и сподѣлятъ всички радости и скръби на България, за- щото свободата на Добруджѣ е и тѣхна свобода. Тѣ сѣ въ възторгъ отъ българското владичество, което носи еднакви правдини и свободи за всички народно- сти. Тѣ не искатъ да чуятъ за възвръщането на омразния ромънски режимъ, който 38 години ги тре- тира като послѣдни роби, и съ всички срдѣства и сили ще поддрѣнятъ справедливата българска кауза въ До- бруджа. Добруджанското еврейство сѣ прикланя съ най-голѣмо уважение и съ най-голѣма обичъ прѣдъ великото демократично знаме на България, защото то е знаме на право, справедливостъ, свобода и толеран- тностъ“. — Ние видѣхме, продължи той, въ редоветъ на българската армия майори, подполковници и пол- ковници евреи, и това ни радва. Подобно нѣщо въ деспотическа Ромъния е недопустимо. Тамъ ние бѣхме третирани като парии. България напрѣдна, зачудя свѣта и спечели искренитъ симпатии на всички на- родности съ своето свободолюбие и правдолюбие. Нека Богъ благослови нейното знаме и нейното мобѣдоносно оръжие“.

полицам, при директори, не да те освобождавамъ, а да взема разрѣшение, да ме пуснатъ при тебъ въ затво- ра! Успѣхъ най-послѣ — дадохъ ми нѣкакво разрѣши- телно писмо.

Каква бѣше първата ми срѣща? Срѣща въ за- творѣ! Какъ ти сѣ съзми ме обѣтъ, а азъ мудо се на- хвърляхъ въ твоитъ обятия! Азъ те отрупахъ съ купъ въпроси, по ти, задавахъ отъ съзми, само мълчеше. Не- го денъ три пѣти успѣхъ да се промѣня скрито отъ страмата въ затвора, да занеса пари и писма отъ мама на моя мизъ, скѣпъ и незамѣнитъ татко. А каква бѣ- ше раздѣлата ви съ баба, мама, Асѣния и Лилито — братчето и сестричето ми. Прѣвгърцахме те, цѣлувахме те, съ съзми те облягахме и ве те пуцахме да се от- дѣлишъ отъ насъ, но доминатъ в грознитъ директоръ на затвора сѣ грубилъ си гласъ те грабна, прибра и на- ново затвори... .

Какво направихте ние невиннитъ хора, та тала стража ви пазѣше? — Азъ и до сега още не мога да си обясня, защо тебе те взеха?

Татко, виждате ли се поне съ добрия ми вуйча Ивана? И него тѣй сѣ измама взели отъ село, по само че нощъ въ 12½ ч. излѣтали го, че въ Добричъ пре-

фектътъ (окр. управителъ) го викалъ. Баба Лоловица оstarъ, съзми се за васъ и сѣ съзми облява новоро- деното нуйчово бебе. Щастливъ ли ще сме да посрѣ- щнемъ сѣмнитъ наши хора? Каква радостъ и щастие бѣше за сѣмнейната на откаранитъ на 4 IX, като се получи писмо отъ г-нъ Желѣзъ Абджиевъ, откаранъ и той отъ власитъ съ татка, и пише, че всички отка- рани отъ гр. Добричъ сѣ добри и се намиратъ въ с. Катунжа, Дороховски окръгъ. Всѣки денъ сме въ очак- вание, да получимъ писмо отъ татка и вуйча.

Като свършвамъ писмото си, г-нъ директоре, об- рѣщамъ се къмъ васъ съ гореща молба и Вие да мо- лите тамъ, гдѣто трѣбва, за по-скорошното освобожде- ние на татко, вуйчо и всички откарани добруджанци.

Гр. Добричъ, 7 IX 1917 год.

Съ уважение:

Веселка Георги Атанасова
ученичка отъ I-й прог. класъ.

(Списък № 38).

М а р т и р о л о г ъ

на българите и турците — добруджански граждани, които ромъните са отвлели като заложници и държат затворени въ салхани, затвори и открити плевнически лагери при специален мъчителски режим.

Продължение от брой 37.

с. Кара-Омуръ (Силистренско)

- 940 Стойка Ивановъ 14 г.
941 Гана „ 3 г.
942 Кръстю Мариновъ 33 г.
943 Тодора Кръстева 42 г.
944 Атанасъ Кръстевъ 20 г.
945 Жеча Маринова 80 г.
946 Стоянъ Кръстевъ 16 г.
947 Жеча Кръстева 14 г.
948 Вѣла „ 12 г.
949 Руси Кръстевъ 10 г.
950 Георги „ 8 г.
951 Иванка „ 5 г.
952 Иванъ Димовъ 50 г.
953 Тодоръ Ивановъ 22 г.
954 Паню Пеневъ 73 г.
955 Слава Пенева 70 г.
956 Георги Атанасовъ 44 г.
957 Рада Георгиева 42 г.
958 Райна „ 15 г.
959 Атанасъ Георгиевъ 13 г.
960 Иванчо „ 11 г.
961 Желя „ 8 г.
962 Руси Добревъ 38 г.
963 Мита Русевъ 35 г.
964 Слава Добрева 76 г.
965 Добри Русевъ 12 г.
966 Славка Русова 8 г.
967 Петъръ Русевъ 4 г.
968 Пеню Пеневъ 19 г.
969 Тодоръ Добревъ 44 г.
970 Рада Тодорова 43 г.
971 Керикаца „ 19 г.
972 Слава „ 16 г.
973 Добри „ 14 г.
974 Желя Пеневъ 50 г.
975 Христо „ 53 г.
976 Пена „ 44 г.
977 Иванка „ 27 г.
978 Елена Желева 18 г.
979 Петъръ „ 14 г.
980 Георги „ 12 г.

- 981 Кирана Маринова 72 г.
982 Маринъ Мариновъ 24 г.
983 Станка Маринова 24 г.
984 Кирапа „ 4 г.

с. Кочина (Силистренско)

- 1 Стоянъ К. Кучевъ 70 г.
2 Пеню Стояновъ 27 г.
3 Велико Василевъ 75 г.
4 Маринъ Великовъ 30 г.
5 Пенчо Кулевъ 70 г.
6 Кули Балусевъ 20 г.
7 Недю К. Мурзовъ 80 г.
8 Върбанъ Недевъ 44 г.
9 Хараламби „ 56 г.
10 Нейко Великовъ 70 г.
11 Енко Нейковъ 28 г.
12 Димо Пенчевъ 46 г.
13 Яна Димова 45 г.
14 Добри Николовъ 25 г.
15 Николка Добрева 23 г.
16 Яла „ 2 г.
17 Димо Николовъ 59 г.
18 Гана Станева 40 г.
19 Неда Недева 25 г.
20 Колю Станевъ 15 г.
21 Вела „ 13 г.
22 Димо „ 5 г.
23 Бопосъ Априяновъ 26 г.
24 Такуца Априянова 48 г.
25 Алена „ 15 г.
26 Недю Пенчевъ 60 г.
27 Пена Недева 60 г.
28 Юрданъ Недевъ 33 г.
29 Кирана Юрданова 32 г.
30 Христо Недевъ 20 г.
31 Петъръ „ 14 г.
32 Недю Юрдановъ 5 г.
33 Димо „ 3 г.
34 Пена Георгиева 26 г.
35 Недю „ 1 г.
36 Ованесъ К. Матиевъ 38 г.
37 Елмязъ Ованесова 50 г.
38 Ахавница „ 5 г.

- 39 Димитъръ Цанковъ 65 г.
40 Вѣло Димитровъ 23 г.
41 Елчо Къневъ 40 г.
42 Колю С. Иолдовъ 27 г.
43 Коста Славовъ 32 г.
44 Начко Нанковъ 28 г.
45 Гечо „ 24 г.
46 Рачо „ 20 г.
47 Димитъръ „ 18 г.
48 Начко Нанковъ 50 г.
49 Нанко Рачевъ 18 г.
50 Христо Йовчевъ 25 г.
51 Атанасъ Илчевъ 21 г.
52 Йовко Пеневъ 18 г.
53 Курти Вѣлановъ 24 г.
54 Кълю Михалевъ 25 г.
55 Юрданъ Малчевъ 20 г.
56 Велико „ 28 г.
57 Райчо Пеневъ 48 г.
58 Колю Райчевъ 24 г.
59 Иванъ Пеневъ 38 г.
60 Митю Пеневъ 46 г.
61 Геню Пеневъ 21 г.
62 Рачо Пѣйчевъ 22 г.
63 Геню Стойковъ 18 г.
64 Митю Йовчевъ 26 г.
65 Желѣковъ Геневъ 39 г.
66 Димитъръ Колчевъ 26 г.
67 Христо К. Ивановъ 30 г.
68 Никола Станчевъ 15 г.
69 Кираковъ Малчевъ 75 г.
70 Добри Панчевъ 40 г.
71 Станко „ 26 г.
72 Начко Панчевъ 62 г.
73 Юрданъ „ 26 г.
74 Кирякъ Дочевъ 23 г.
75 Добри Дочевъ 26 г.
76 Мустафа Алиевъ 18 г.
77 Иванъ К. Пѣевъ 45 г.
78 Юрданъ Ивановъ 62 г.
79 Христо Калчевъ 43 г.
80 Димо Башиковъ 25 г.
81 Георги Г. Мурзовъ 60 г.
82 Стефанъ И. Марковъ 32 г.

- 83 Христо Марковъ 20 г.
84 Колю „ 22 г.
85 Тодоръ Недѣлчевъ 46 г.
86 Иванъ Тодоровъ 19 г.
87 Танчо Янковъ 59 г.
88 Курти Малчевъ 29 г.
89 Ибрякъ Алиевъ 35 г.
90 Иванъ Станевъ 60 г.
91 Христо Ивановъ 37 г.
92 Стефанъ „ 30 г.
93 Христо Станевъ 70 г.
94 Димитъръ Дочевъ 40 г.
95 Димо Добревъ 32 г.
96 Димитъръ Христовъ 45 г.
97 Йовко Александровъ 12 г.
98 Османъ Юнзовъ 22 г.
99 Христо Желѣковъ 52 г.
100 Никола Н. Дюевъ 46 г.
101 Йорги Янаковъ 20 г.
102 Йовко Петровъ 25 г.
103 Александъръ Стефановъ 30 г.
104 Рашко Миневъ 40 г.
105 Харунъ К. Исмаиловъ 62 г.
106 Ибрякъ Харуновъ 40 г.
107 Етемъ „ 35 г.
108 Хамидъ Е. Ахмедовъ 24 г.
109 Рафи С. Юсеинъ 70 г.
110 Мустафа Рафиевъ 40 г.
111 Сюлѣманъ С. Юсеиновъ 72 г.
112 Рашидъ М. Орчанъ 40 г.
113 Хамидъ Х. Д. Мехмедовъ 18 г.
114 Мехмедъ „ 16 г.
115 Василъ М. Ибряновъ 50 г.
116 Бадъръ Сюлѣмановъ 25 г.
117 Хасню Мехмедовъ 20 г.
118 Мехмедъ Ю. Гасни 20 г.
119 Алисъ Ю. Киревъ 32 г.
120 Юморъ Х. Востанджи 31 г.
121 Юсеинъ „ 20 г.
122 Османъ А. Дюевъ 18 г.
123 Исмаилъ И. Керимовъ 17 г.
124 Ахмедъ М. К. Ганиъ 35 г.
125 Насуфъ А. Кюръ 30 г.
(Слѣдва)

Забѣлѣжка. Упомяватъ се всички общини и частни лица, които застъпватъ граници и описания въ списъците на имъ съобщаватъ въ редакцията.

О Б Я В Л Е Н И Я

БЪЛГАРСКИ ТЪРГОВСКИ ВѢСТНИКЪ BULGARISCHE HANDELSZEITUNG

Органъ за финанси, търговия, земледѣлие, промишленостъ, съобщения и политика.

С о ф и я

излиза ежедневно на български и нѣмски езикъ. Една прѣвъзходно организирана служба за събѣдени изъ всички търговски центрове, както и многобройнитѣ оригинални статии на извѣстни специалисти отъ България и странство върху всички национални и научни въпроси на Балкана правятъ този вѣстникъ единъ необходимъ събѣтникъ на занимаващата се съ търговия.

Абонирания ставатъ при всички пощенски станции, както и при Администрацията на вѣстника.

София, Бул. Дондуковъ 30. Абонаментъ: год. 26 лв., 1/2 г. 13 лв., 1/4 год. 6 50 лв. Единъ брой 10 ст.

Настоятелъ Ив. Ж. Ивановъ

2-6

Издание на фонда „ДОВРУДЖА“

Военна печатница — Бабадагъ

Директоръ: Драгомиръ Пачевъ.

Важно за гр. Добричъ!
ВЪ ВѢСТНИКАРСКАТА АГЕНЦИЯ
„НУРИЕРЪ“

на
Ненко Н. Банѣрджиевъ
ГР. ДОБРИЧЪ

ул. „Мария Луиза“ № 9,

Приема реклами, обявления, годишни и свадбени извѣстия, сѣрбни вѣсти, панахиди, благодарности и други по подобни

за в. „Добруджа“

и всички други софийски вѣстници и списания съ най износни цѣни.

Въ агенцията се продаватъ всички български вѣстници и списания, има на разположение всички издѣлани до сега броеве отъ в. „ДОВРУДЖА“.

Записва абонати на в. „Добруджа“.

НАСТОЯТЕЛЪ ЗА ГР. ДОБРИЧЪ

НЕНКО Н. БАЕЪРДЖИЕВЪ

агентъ отъ Командитното вѣстникарско друм. „Нурьеръ“, 8-10

НИИЖЕНЪ С И Л А ДЪ

при

ВОЕННАТА ПЕЧАТНИЦА ВЪ ГР. БАБАДАГЪ.

ВЪ СКЛАДА СЕ ПРОДАВАТЪ СЛѢДНИТѢ
КАРТИНИ:

1. Царъ Аспарухъ л. 2 20
 2. Христо Ботевъ „ 2 50
 3. Иларионъ Макариополски „ 2 50
 4. Петко Славейковъ „ 2 50
 5. Василъ Левски „ 2 50
 6. С. Раковски „ 2 50
 7. Л. Каравеловъ „ 2 50
 8. В. Г. Априловъ „ 2 50
 9. Хаджи Димитъръ „ 2 50
 10. Константинъ Миладиновъ „ 2 50
 11. Историческа карта на Българи съ ликоветѣ на бълг. царе отъ В. Антоновъ . . . 6 00
- Стѣнни и джебни календари, тетрадки, моливи, иллюстрирани пощенски карти, платъ за знамена, триколовни ленти за ученици и ученички.

Всички канцеларски и училищни потребности.

Продава в. „Добруджа“ и записва абонати.